

Odbor řízení lidských zdrojů

Vážený pan
Ing. Luděk Maděra
tř. 2. května 4098
760 01 Zlín

DATUM
8. 10. 2013

SPISOVÁ ZNAČKA
KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po

ČÍSLO JEDNACÍ
KUZL/65093/2013

OPR. ÚŘEDNÍ OSOBA
Ing. Mgr. Jana Popelková, MBA

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor řízení lidských zdrojů, jako orgán příslušný podle § 67 odst. 1 písm. g) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), a jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo „InfZ“), vydává ve smyslu § 15 odst. 1 InfZ ve věci žádosti **Ing. Luděka Maděry, nar. 12. 4. 1943, bytem tř. 2. května 4098, 760 01 Zlín**, doručené dne 12. 9. 2012, o poskytnutí informací o výši mimořádných odměn, které dostali:

- a) vedoucí odborů Krajského úřadu Zlínského kraje,
- b) ředitel Krajského úřadu Zlínského kraje,
- c) hejtman Zlínského kraje a
- d) náměstci hejtmána Zlínského kraje

v letech 2008 až 2012

toto rozhodnutí:

Žádost pana Ing. Luděka Maděry ze dne 12. 9. 2012 o poskytnutí informací **se** dle § 8a a § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů,

částečně odmítá v bodech a) a b).

Odůvodnění:

I.

Dne 12. 9. 2012 obdržel Krajský úřad Zlínského kraje (dále jen „krajský úřad“ nebo „povinný subjekt“) žádost pana Ing. Luďka Maděry (dále jen „žadatel“) o poskytnutí informací. Žadatel požadoval informace o výši mimořádných odměn, které dostali vedoucí odborů a ředitel Krajského úřadu Zlínského kraje, a dále hejtman a náměstci hejtmana Zlínského kraje v letech 2008 až 2012. U každé odměny žádal o uvedení stručného důvodu jejího udělení a její výše.

Krajský úřad je ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím subjektem povinným zveřejňovat a poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. V daném případě je tedy povinným subjektem k poskytnutí informací na základě žádosti žadatele ze dne 12. 9. 2012. Informace požadované žadatelem jsou informace, které se vztahují k působnosti krajského úřadu a které má k dispozici.

Krajský úřad Zlínského kraje si v uvedené souvislosti vyžádal vyjádření dotčených osob, tj. ředitele a vedoucích odborů, kteří shodně vyjádřili nesouhlas s poskytnutím informací požadovaných žadatelem. Jedná se o zásah do jejich osobních práv, do ústavně zaručeného práva na soukromí a jeho ochranu. Dále vyjádřili obavu, že by údaje mohly být zneužity pro případnou diskreditaci jejich osoby. Žádost krajský úřad vyřídil tak, že vydal dne 26. 9. 2012 rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, a to údajů o výši mimořádných odměn vyplacených vedoucím odborů a řediteli Krajského úřadu Zlínského kraje v letech 2008 až 2012. V ostatní části žádosti žadatele vyhověl a poskytl mu informace o výši mimořádných odměn poskytnutých hejtmanovi a náměstkům hejtmana Zlínského kraje. Proti rozhodnutí o odmítnutí části žádosti podal žadatel odvolání, o němž rozhodlo Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 5. 11. 2012, č. j. MV-118934-2/ODK-2012 tak, že rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti zrušilo a věc vrátilo k novému projednání.

Krajskému úřadu bylo vytknuto, že nesprávně vyložil pojem „příjemci veřejných prostředků“ ve smyslu § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Krajský úřad byl taktéž upozorněn, že test proporcionality provedl nesprávně a účelově. Dále bylo povinnému subjektu vytknuto, že při formulování svých závěrů nebral dostatečně v úvahu všechny rozhodné skutečnosti, zejména týkající se rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

V návaznosti na rozhodnutí odvolacího orgánu krajský úřad vydal dne 22. 11. 2012 další rozhodnutí č. j. KUZL/72991/2012, v němž znovu provedl test proporcionality. Na základě provedení testu proporcionality krajský úřad žádost žadatele částečně odmítl. S rozhodnutím krajského úřadu se žadatel neztotožnil a podal proti němu dne 7. 12. 2012 včasné odvolání. Žadatel se domníval, že krajský úřad opět nerespektoval názor nadřízeného orgánu a s hodnocením celé záležitosti krajským úřadem tedy nesouhlasil. Dne 27. 12. 2012 žadatel svoje odvolání ještě doplnil o kopii rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 1 As 169/2012 ze dne 6. 12. 2012.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-5/ODK-2012 ze dne 7. 1. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s výtka nesprávně provedení testu proporcionality a nerespektování rozhodnutí nejvyšších soudů.

Krajský úřad se tedy věci znovu zabýval a na základě posouzení ústavních aspektů práva na informace žádost dne 28. 1. 2013 částečně odmítl. Proti rozhodnutí podal žadatel dne 31. 1. 2013 odvolání. O podaném odvolání rozhodlo Ministerstvo vnitra dne 25. 2. 2013

rozhodnutím č. j. MV-118934-10/ODK-2012 tak, že rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání.

V návaznosti na toto rozhodnutí Ministerstva vnitra krajský úřad vydal dne 20. 3. 2013 další rozhodnutí č. j. KUZL/16998/2013, v němž opětovně dospěl k závěru, že poskytnutí informací požadovaných žadatelem by znamenalo zcela nepřiměřený zásah do ústavně zaručených práv dotčených osob na ochranu soukromí a osobních údajů, a žádost žadatele tak částečně odmítl. S rozhodnutím krajského úřadu se žadatel neztotožnil a podal proti němu dne 22. 3. 2013 včasné odvolání.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-12/ODK-2012 ze dne 17. 4. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s tím, že povinný subjekt staví své vlastní zájmy nad dodržování zákonného postupu.

Rozhodnutím č. j. KUZL/28250/2013 ze dne 6. 5. 2013 krajský úřad opětovně rozhodl o částečném odmítnutí informací. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 13. 5. 2013 včasné odvolání.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-14/ODK-2012 ze dne 12. 6. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s tím, že povinný subjekt opakovaně nerespektuje názor nadřízeného orgánu a nejvyšších soudů.

Krajský úřad se tedy věci opětovně zabýval a dne 1. 7. 2013 žádost částečně odmítl. Proti rozhodnutí podal žadatel dne 8. 7. 2013 odvolání. O podaném odvolání rozhodlo Ministerstvo vnitra dne 30. 7. 2013 rozhodnutím č. j. MV-118934-17/ODK-2012 tak, že rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání.

Krajský úřad vydal dne 16. 8. 2013 rozhodnutí č. j. KUZL/53524/2013, kterým rozhodl o částečném odmítnutí informací. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 22. 8. 2013 odvolání. Následně rozhodlo Ministerstvo vnitra dne 23. 9. 2013 rozhodnutím č. j. MV-118934-21/ODK-2012, kterým rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo k novému projednání.

II.

Na základě rozhodnutí Ministerstva vnitra jakožto odvolacího orgánu se povinný subjekt žádostí opětovně zabýval a dospěl k následujícím závěrům:

V případě poskytování informací o platech a odměnách dochází ke kolizi dvou ústavně zaručených práv, a to práva na informace dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a práva na ochranu soukromí dle čl. 10 Listiny. Ústavní soud opakovaně judikuje (viz např. již nálezy vyhlášené pod č. 214/1994 Sb. a č. 280/1996 Sb.), že v těchto případech je klíčové provedení testu proporcionality. Nelze tedy a priori říci, že požadované informace mají být poskytnuty, aniž by byly posouzeny okolnosti konkrétního případu.

Mezi krajským úřadem a odvolacím orgánem přetrvává dlouhodobě polemika na téma výkladu § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Odvolací orgán mimo jiné i vyslovil přesvědčení, že krajský úřad nerespektuje právní názor odvolacího orgánu ani Nejvyššího správního soudu. Výklad § 8b, jak ho nastínily judikáty NSS a v návaznosti na ně i odvolací orgán, není dle názoru krajského úřadu ústavně konformní z důvodu jeho nesouladu s pravidly obsaženými v čl. 7 a 4 Listiny.

Podle čl. 7 Listiny má každý právo na respektování svého soukromého života, přičemž omezení může být stanoveno pouze zákonem. Podle článku 4 odst. 4 Listiny musí být při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod šetřeno jejich podstaty a smyslu. Nejvyšší správní soud, a následně také odvolací orgán, ve svém důsledku zavádí praxi, kdy se z politického práva stává právo na bezbřehé ukojení zvědavosti, zhusta odůvodňované kontrolou nakládání s veřejnými prostředky. Zájem žadatelů na poskytnutí požadovaných informací a následně někdy zmiňovaná újma v případě jejich neposkytnutí pak zůstávají přinejmenším spornými.

Nelze přehlédnout a nerespektovat, že právo na soukromí je dle článku 7 Listiny v podstatě právem absolutním s tím, že pouze v případech stanovených zákonem může být omezeno, kdežto u práva na informace může být toto právo omezeno zákonem, přičemž jeho hranice končí tam, kde je nezbytná ochrana práv a svobod druhých. Z uvedeného plyne, že ochrana práva na soukromí je založena intenzivněji, když je přípustné ji narušit pouze ve výslovně stanovených případech oproti omezení práva na informace, které lze omezit v širším rozsahu.

Z výše uvedené argumentace lze dovodit, že informace o příjmu jako osobním údajem, jehož ochrana převyšuje ochranu práva na informace, může být poskytnuta, pokud zájem na ochraně osobního údaje není v demokratické společnosti nezbytný. Tato mez nezbytnosti byla zákonodárcem stanovena ustanovením § 5 odst. 2 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, kdy dané ustanovení uvádí, že správce osobních údajů může zpracovávat (tedy i poskytovat) osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů, pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.

Krajský úřad má za to, že výše uvedený výkladový přístup je v souladu s právní i ústavní rovínou.

Lze tedy konstatovat, že se jedná o komplexní problém názorových postojů k výkladu § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, který přesahuje tento případ, ale i sféru veřejné správy. Povinný subjekt má tedy v této situaci za to, že není korektní poskytnout informace požadované žadatelem.

V návaznosti na výše uvedené rozhodl Krajský úřad Zlínského kraje tak, že v souladu s ustanovením § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím vydal rozhodnutí o odmítnutí části žádosti. Konkrétně pak odmítl poskytnout informace o výši mimořádných odměn ředitele a vedoucích odborů Krajského úřadu Zlínského kraje.

Pokud jde o část žádosti, v níž jsou požadovány informace o mimořádných odměnách poskytnutých hejtmanovi a náměstkům hejtmana Zlínského kraje, byly žadateli požadované informace poskytnuty v přípise ze dne 26. 9. 2012.

Poučení:

Proti rozhodnutí je možno podat do 15 dnů ode dne doručení odvolání k Ministerstvu vnitra, a to podáním učiněných prostřednictvím Krajského úřadu Zlínského kraje. Odvolání se podává v 1 vyhotovení.

Mgr. Pavla Psotová
vedoucí Oddělení personálních věcí a vzdělávání

Vyhotovuje se:

1 x Ing. Luděk Maděra – do vlastních rukou
1 x spis Krajského úřadu Zlínského kraje